

Somsook Nithiuthai. (2017). *Development of a Stress Management Model for Life Crises Among Older Adults in Elderly Care*. Dissertation Ph.D. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asist. Prof. Dr.Prateep Jinng, Dr.Oraphin ChooChom.

The purposes of this study are as follows: (1) to synthesize the research results on a stress management model for life crises with content analysis and meta-analysis (2) to develop a stress management model for the life crises of the elderly. There were two phase operations included the synthesis phase of the research and the development phase of the crisis management model. The instruments used in this research included a synthesis of the record form, program of stress management of a life crisis and stress management of life crisis questionnaire. The data were analyzed by One-way ANOVA, t-test dependent sample and ANCOVA.

The research findings were as follows: (1) the result of content analysis found three types of definitions of stress meaning including found response meaning (66%) interaction meaning (27%) and stimulus meaning (7%). The two types of life crisis were a life crisis about the body (88%) and life crisis in terms of mind (12%). The three stress management models for a life crisis were the stress management model for life crisis in a mixed type (43%) stress management model for a life crisis about the body (29%) and stress management model for life crisis in terms of the mind (29%). The variety of methods found in stress management in a stress management model for a life crisis. The meta-analysis results found a stress management model for a life crisis about the body ($\bar{d} = -2.36$) stress management model for life crisis in terms of mind ($\bar{d} = -2.42$) and stress management model for life crisis in a mixed type ($\bar{d} = -2.97$) had the same results. (2) The results of development of stress management model for a life crisis among older adults in elderly care were as follows: (2.1) stress in life crises in the experimental group posttest decreased significantly in comparison to the pretest ($p < .01$); (2.2) stress in life crisis of the experimental group posttest decreased significantly compared to those of the control group ($p < .01$).

สมสุข นิธิอุทัย. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตของผู้สูงอายุในภาวะวิกฤตชีวิต. ปรินญาณิพนธ์ วทศ. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป จิน่ง, รองศาสตราจารย์ ดร.อรพินทร์ ชุชม.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตของผู้สูงอายุ ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์อภิमान 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตของผู้สูงอายุ มีการดำเนินงาน 2 ระยะ คือ ระยะการสังเคราะห์งานวิจัย และระยะการพัฒนารูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตของผู้สูงอายุ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลการสังเคราะห์โปรแกรมรูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิต และแบบวัดความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิต วิเคราะห์ข้อมูลความด้วยการวิเคราะห์ One-way ANOVA ค่าสถิติ t – test dependent sample และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสังเคราะห์งานวิจัย ในการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าลักษณะการให้ความหมายความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิต มีการให้นิยามใน 3 ลักษณะคือ แบบการตอบสนอง (66 %) แบบปฏิสัมพันธ์ (27%) และแบบสิ่งเร้า (7%) ภาวะวิกฤตชีวิตที่ศึกษาพบภาวะวิกฤตชีวิตทางกาย (88%) และภาวะวิกฤตชีวิตทางใจ (12%) รูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตที่ใช้ในการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตมี 3 รูปแบบคือ รูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตแบบผสมผสาน (43%) รูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตด้านร่างกาย (29%) และรูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตด้านจิตใจ (29%) วิธีการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตที่ใช้ในรูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตมีหลากหลายวิธี ส่วนการวิเคราะห์อภิमान พบว่ารูปแบบการจัดการความเครียดด้านร่างกาย ($\bar{d}$ = -2.36) รูปแบบการจัดการความเครียดด้านจิตใจ ($\bar{d}$ = -2.42) รูปแบบการจัดการความเครียดแบบผสมผสาน ($\bar{d}$ = - 2.97)สามารถบริหารจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตได้ไม่แตกต่างกัน 2) ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา ผลวิจัยสรุปได้ดังนี้ 2.1) ผู้สูงอายุที่มีความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตที่ได้รับการฝึกรูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิต มีความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตลดลงเมื่อเทียบกับก่อนเข้าร่วมการฝึกรูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) 2.2) ผู้สูงอายุที่มีความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตที่ได้รับการฝึกรูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิต มีความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตต่ำกว่าผู้สูงอายุที่ไม่รับการฝึกรูปแบบการจัดการความเครียดในภาวะวิกฤตชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)